

der er problemer med de udiagnosticerede, altså det her med, at det kan være svært at diagnosticere inden for 1 år, om en patient lider af giget eller måske af en helt anden sygdom; han eller hun kan ikke få forlænget sine dagpenge, heller ikke efter det, vi har lavet her, selv om vedkommende er syg.

Den anden situation er, hvis du har en gigtpatient, som ser ud til at kunne blive så rask, at vedkommende kan få et fleksjob. Jamen hvis du har udsigt til et fleksjob, som vi jo i øvrigt i arbejdsmarkedssammenhæng behandler på lige fod med almindelig ordinær beskæftigelse, kan du heller ikke få forlænget dine sygedagpenge. Så bottom line er: Vi hjælper en lillebitte gruppe på 400 mennesker; alle de andre bliver efterladt i samme situation, som de var i før. Nogle mister deres forsørgelse helt, andre kan slet ikke få forlænget sygedagpengene og ender på kontanthjælp.

Man må altså meget undskylde, men jeg kan ikke engang se, hvor den konservative anstændighed er henne i det her.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jamen her er jeg faktisk meget enig med hr. Bent Bøgsted, når vi taler fleksjob, hvilket Det Konservative Folkeparti er en varm fortaler for. Fleksjob er en rigtig god løsning for folk, der ikke kan arbejde på fuld tid, men stadig væk kan være på det ordinære arbejdsmarked. De mennesker har vi brug for, særlig i den her tid, hvor der er så mange flaskehalse, og i fremtiden vil vi få endnu mere brug for dem.

Men fleksjob har bare ikke noget med det her at gøre. Det er en proces, kommunen skal sætte i gang for folk, der ikke har fuld arbejdsevne. Og der er jeg da enig med hr. Bent Bøgsted; jeg vil da også håbe, at ministeren er opmærksom på at sørge for, at kommunerne lever op til lovgivers intention på det her område.

Vi skal have alle de mennesker, der kan og gerne vil arbejde i et fleksjob, fordi de ikke kan arbejde på fuld tid. Det har bare ikke noget at gøre med den her sygedagpengeændring, der handler om, at folk kan komme ud i ordinær beskæftigelse, hvis de formodes at have en rimelig chance for at komme over deres sygdom. Det er jo det, det handler om.

Kl. 10.40

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg vil starte med at rose ordføreren. Jeg synes, det er dejligt befriende at møde en fra regeringspartierne, som står ved sine holdninger, og som kæmper for de konservative mærkesager. Det er ikke ligesom Venstre, der prøver at begrave, at man er liberalistisk, og knægtet sin folketingsgruppe, når den har andre meninger. Jeg synes, det er dejligt at høre.

Nu kan vi forstå, at Det Konservative Folkeparti vil gøre op med det socialdemokratiske velfærdssamfund og det sikkerhedsnet, der er deri. Vi kan også forstå, at det ligger Det Konservative Folkeparti meget på sinde, at det kun er mennesker, der kan vende tilbage på fuld styrke på arbejdsmarkedet, som man vil hjælpe. Det er fair nok.

Må jeg ikke lige stille et spørgsmål til hr. Jakob Axel Nielsen, som sagde, at det der med fleksjob er kommunernes opgave: Er det ikke korrekt, at der jo er nogle mennesker, der godt kan være i gang med et behandlingsforløb, hvor kommunerne simpelt hen ikke har lov til at starte en fleksjobvisitation, før behandlingsforløbet er afsluttet, altså hvor der kan gå 1, 2, 3 år, hvor man er i gang med behandling, genoptræning osv., før man så kan starte en fleksjobvisitation? Og i al den tid synes hr. Jakob Axel Nielsen, det er i orden, at man mister forsørgelsesgrundlaget, at man ikke har noget at leve af, og at man må flytte fra hus og hjem.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg starter med at takke for rosen, som jeg betragter som velmenende, selv om det nok ikke var ment sådan fra hr. Thomas Adelskovs side.

Jeg vil gerne i den forbindelse have lov til at tilføje, at det, vi Konservative er meget optagede af, er at få en fair diskussion om, hvordan vi virkelig hjælper samfundets allersvageste mennesker. Jeg kan i øvrigt godt have nogle holdninger til, at de ikke altid bliver grebet, og det er uanset, om det er os, der har været i regering, eller om det er Socialdemokratiet delvis støttet af R. Det er en diskussion, som vi kan tage, og som går mange, mange år tilbage, hvor jeg nok mener, at vi kan tage en diskussion om, hvad der er det personlige ansvar for hver enkelt, hvilken form for solidaritet vi skal have med hinanden. Det var det, jeg prøvede at rejse her.

Jeg mener ikke, at der er nogle mennesker, der skal overlades til ingen form for forsørgelse.